

Др Драган Гламочић отворио Трећи пољопривредни форум „Храна за Европу”

У ПОЉОПРИВРЕДИ НЕ ТРЕБА НИКО ДА ПРОПАДНЕ

Трећи пољопривредни форум „Храна за Европу” у Суботици отворио је др Драган Гламочић, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, а цео скуп са десетак тема сведен је на позив „Инвестирајмо у агропривреду Србије”.

Госте је у име организатора, Економског института и Друштва аграрних економиста Србије, поздравио Драган Шаговновић, генерални директор Института и том приликом истакао да тема о којој се разговара на Форуму у позадини има огромне неискоришћене потенцијале домаће агроиндустрије и да је за државу од великог значаја како ће они бити убудуће искоришћени.

У име Економског института он се заложио да у Србији почнемо да разговарамо о стратегији развоја агропривреде, а не само пољопривреде и да доношење таквог документа, когји би усвојила Народна скупштина, може да представља национално опредељење у овој области.

ГАЗДЕ СЕЛА?

Отварајући овај скуп и расправу министар Драган Гламочић је истакао да постоји потреба да се размотре сви правци даљег развоја и могућности за унапређење овог сектора.

- Отворених питања има на претек, а за неким одговорима треба да трагају експерти економских и биолошких наука. Рецимо, због чега годинама уназад имамо ниже приносе пшенице и кукуруза него у прошлом веку, а тврдимо да имамо добре сорте, све бољу механизацију и заштиту?

Потребни су нам и брзи одговори: шта учинити да ратар у многим областима не буде више само добављач сировина са малог газдинства и како да повећамо број младих успешних пољопривредника на селу? Које инвестиције треба обавити у ситуацији када се одомаћила крилатица „да је онај ко има вагу и силос газда села”? – рекао је министар Гламочић.

Подаци да се обим поседа, који субвенционисе држава, повећао са четири на седам хектара у централној Србији, а

у Војводини на скоро 14, су охрабрујући, али још увек више од 100.000 газдинстава сеје пшеницу на површини до пет хектара.

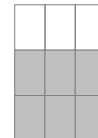
Брзи одговори, управо од агроекономиста, су нам потребни и за одрживе производне програме уз наводњавање. Цена енергената је пресудна, али и друге компоненте су важне – од избора производње до тржишта – оцена је коју је изнео др Гламочић и у наставку подсетио шта ради његов тим.

- Министарство пољопривреде, имплементацијом аграрне политике кроз мере подршке, интензивно ради на мотивисању и едукацији пољопривредника, усмеравајући их ка повећању продуктивности, ефективности и ефикасности производње, а све са циљем повећања приноса и унапређења укупне пољопривредне производње. Наш циљ је да српски аграр постане најплодоноснија област привреде наше земље, привлачан терен за домаће и стране директне инвестиције и место за развој агробизниса и економије у целини.

Видео сам поруке и сазнања која сте саопштили на претходним скуповима и добро је што се виде и различита залагања и интереси великих компанија. Једни су за то да мали престану да се баве пољопривредом, други су за то да „спасавају мале”.

Ми смо, као Влада и Министарство, за то да нико не пропадне, да нико не ради бадава и да нико не буде искоришћаван. За ову формулу још немамо јака организациона ни институционална решења. Она не подразумевају да ће се Министарство пољопривреде бавити социјалним проблемима и узгредном производњом појединаца. У центар наших залагања стављамо газдинство које је спремно да ојача и да подигне производњу укрупњавањем поседа, набавком механизације и применом савремених агротехничких мера – порука је министра Гламочића.

- У Србији је пренаглашена моћ људи који укупно обрађују 120-130.000 хектара. Њихова снага је у способности, инфраструктури коју имају, извозним пословима, а поседују и новац за улагања према кооперантима. Тај концепт мала



Подаци да се обим поседа, који субвенционише држава, повећао са четири на седам хектара у централној Србији, а у Војводини на скоро 14, су охрабрујући, али још увек више од 100.000 газдинстава сеје пшеницу на површини до пет хектара.

и средња газдинства одржава, али их не развија. Тренутну замену за ову праксу – немамо. Али, оно што ја желим да урадим је да подржимо и велике произвођаче тако што ћемо успоставити добру пословну климу како би се и даље развијали и постали узор малим и средњим произвођачима - указао је Гламочић.

ЗАДРУГЕ СТАТИСТИ?

- Код нас су задруге у већини случајева класична предузећа без деобе профита на крају године. Поједине задруге се хвале да су успешне јер имају 30 чланова, и 1.000 коопераната. Задругари су овде само као статисти за успешно предузеће под називом „задруга”. Истину морамо погледати у очи – био је према овом сектору сасвим јасан министар.

- Међутим, оно што је проблем целокупне наше привреде, а са којим се сусрећу све земље у транзицији, јесте недостатак страних и домаћих директних инвестиција. Нашој пољопривреди су неопходна капитална и текућа улагања у примарну производњу, прерађивачку индустрију, складишне, продајне и дистрибутивне капацитете, као и у инфраструктуру. Ми већ увелико радимо на привлачењу капитала у сектор пољопривреде, али како би се аграр ревитализовао, бруто домаћи производ порастао, а конкурентност производа подигла на виши ниво, морамо на томе радити још боље и преданије – подсетио је министар Гламочић и у наставку рекао.